

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl předsedou senátu JUDr. Alešem Kobzou jako samosoudcem ve věci

žalobkyně **Bohemia Faktoring, a.s.**, IČO: 27242617
sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Karlem Goláněm Ph.D.
sídlem Letenská 121/8, 118 00, Praha 1

proti
žalovanému: **Josef Lagron**, narozený dne 1. 2. 1974
bytem Husova 165/5, 602 00 Brno

o 9 360 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku ve výši 4.920 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 28. 6. 2016 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Návrh žalobkyně, aby jí žalovaný zaplatil částku ve výši 4.440 Kč, kapitalizované úroky ve výši 4.969,34 Kč, kapitalizované zákonné úroky z prodlení ve výši 1.677,08 Kč, úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 6.000 Kč od 7. 12. 2019 do zaplacení, úroky ve výši 23,72 % ročně z částky 6.000 Kč od 7. 12. 2019 do zaplacení, **se zamítá.**

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala žalobou podanou k soudu dne 2. 12. 2020 po žalovaném zaplacení částky 9.360 Kč, kapitalizovaných úroků ve výši 4.969,34 Kč, kapitalizovaných zákonných úroků z prodlení ve výši 1.677,08 Kč, úroků z prodlení v zákonné výši 8,05 % ročně z částky 6.000 Kč od 7. 12. 2019 do zaplacení, úroků ve výši 23,72 % ročně z částky 6.000 Kč od 7. 12. 2019 do zaplacení a náhrady nákladů řízení, jako nároků ze smlouvy o půjčce č. 152663, kterou dne 18. 5. 2015 uzavřel žalovaný s právním předchůdcem žalobkyně – společností Fair Credit International SE, IČ: 24852422.
2. Žalovaný se k věci nevyjádřil, na výzvy soudu nereagoval, po celou dobu řízení zůstal naprosto nečinný.
3. Vzhledem k tomu, že byly splněny všechny podmínky pro rozhodnutí věci bez nařízení jednání, posoudil soud nárok žalobkyně podle § 115a o. s. ř. na základě listinných důkazů žalobkyní předložených.
4. Z listinných důkazů předložených žalobkyní soud zjistil, že původní věřitel uzavřel s žalovaným dne 18. 5. 2016 smlouvu nazvanou jako Smlouva o půjčce č. 152663, kdy předmětem smlouvy bylo poskytnutí neúčelového spotřebitelského úvěru s pevně stanovenou úrokovou sazbou (dále jen Smlouva o spotřebitelském úvěru), na jejímž základě žalovanému poskytl úvěr ve výši 6.000 Kč, který mu měl splatit nejpozději do 27. 6. 2016. Žalovaný se zavázal uhradit kromě půjčené částky 6.000 Kč, poplatek ve výši 4.440 Kč, vypočtený jako součet poplatků za administrativní činnost ve výši 1.200 Kč, úrok ve výši 840 Kč, poplatek za hotovostní inkaso splátek v případě hotovostního režimu ve výši 2.400 Kč. Celkovou částku 10.440 Kč se zavázal zaplatit v 58 týdenních splátkách po 180 Kč. Úvěruschopnost žalovaného původní věřitel ověřoval na základě zhodnocení informací požadovaných a získaných od žalovaného před uzavřením smlouvy. Žádné listinné důkazy k ověření úvěruschopnosti však soudu předloženy nebyly.
5. V důsledku fúze sloučením se dne 30. 9. 2016 stala právním nástupcem společnosti Fair Credit International, SE, IČ: 24852422 společnost Walton Investment, SE (dnes pod obchodní firmou Fair Credit International, SE), IČ: 04424115 se sídlem v Praze. Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 6. 12. 2019 uzavřenou mezi společností Fair Credit International, SE, IČ: 04424115 a žalobkyní byla tato pohledávka s účinností ke dni 6. 12. 2019 postoupena na žalobkyni, o čemž byl žalovaný písemně informován dopisem ze dne 6. 12. 2019.
6. Podle § 2395 OZ smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.
7. Vzhledem k tomu, že smlouva mezi původním věřitelem a žalovanou byla uzavřena dne 18. 5. 2015, posoudil soud uplatněný nárok ještě dle zákona o spotřebitelském úvěru - zák. č. 145/2010 Sb. ve znění účinném k tomu dni (dále jen ZSÚ).
8. Podle § 9 odst. 1 ZSÚ věřitel před uzavřením smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, či změnou takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru, je povinen s odbornou péčí posoudit schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, a to na základě dostatečných informací získaných i od spotřebitele, a je-li to nezbytné, nahlédnutím do

databází umožňujících posouzení úvěruschopnosti spotřebitele. Věřitel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud je po posouzení úvěruschopnosti spotřebitele s odbornou péčí zřejmé, že spotřebitel bude schopen spotřebitelský úvěr splácet, jinak je smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, neplatná.

9. Po podřazení výše uvedených skutkových zjištění pod výše citovaná zákonná ustanovení, dospěl soud k závěru, že žalobní návrh je po právu pouze částečně. Ke dni uzavření smlouvy – 18. 5. 2015 byla upravena povinnost věřitele zjišťovat úvěruschopnost spotřebitele pod pohrůzkou neplatnosti uzavřené smlouvy. Pokud žalobkyně sama připouští, že nemá žádné dokumenty, kterými by prokázala, že úvěruschopnost žalované prověřována byla ze strany původního věřitele, nutno považovat uzavřenou smlouvu za absolutně neplatnou dle § 9 ZSÚ.
10. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že žalovanému byla půjčena původním věřitelem částka 6.000 Kč a žalovaný vrátil celkově částku 1.080 Kč, je povinen žalobkyni zaplatit rozdíl mezi částkou 6.000 Kč a částkou 1.080 Kč, tedy částku 4.920 Kč. Jedná se o částku, o kterou se žalovaný bezdůvodně obohatil ve smyslu ust. § 2991 a násl. OZ.
11. Aktivní legitimace žalobkyně vyplývá z ust. § 1879 a násl. OZ (postoupení pohledávky), když byla uzavřena smlouva o postoupení pohledávek dne 6. 12. 2019 mezi původním věřitelem a žalobkyní, přičemž žalovaný byl o postoupení písemně informován.
12. O povinnosti žalované zaplatit žalobkyni zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 28. 6. 2016 do zaplacení rozhodl soud dle § 1970 OZ ve spojení s vl. nař. č. 351/2013 Sb., když vycházel z původně dohodnuté splatnosti půjčené částky 6.000 Kč - do 27. 6. 2016. Žalovaný je v prodlení od následujícího dne, tj. ode dne 28. 6. 2016.
13. Ve výroku ad. II. soud zamítl žalobu ve zbývajících částech, kdy jednotlivé nároky vyplývají z uzavřené neplatné smlouvy dle § 9 ZSÚ.
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř., dle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.
15. Dle § 157 odst. 4 o. s. ř. soud ve věci zpracoval zjednodušený rozsudek.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého nároku návrhem výkonu soudního rozhodnutí nebo exekucí.

Brno 2. prosince 2022

JUDr. Aleš Kobza, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Tobiášová, DiS.

STOBI

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 13.01.2023 a je vykonatelné dne 17.01.2023, ve výroku II. právní moci dne 13.01.2023, ve výroku III. právní moci dne 13.01.2023. Připojení doložky provedl/a Dagmar Vystavělová dne 15.03.2023.